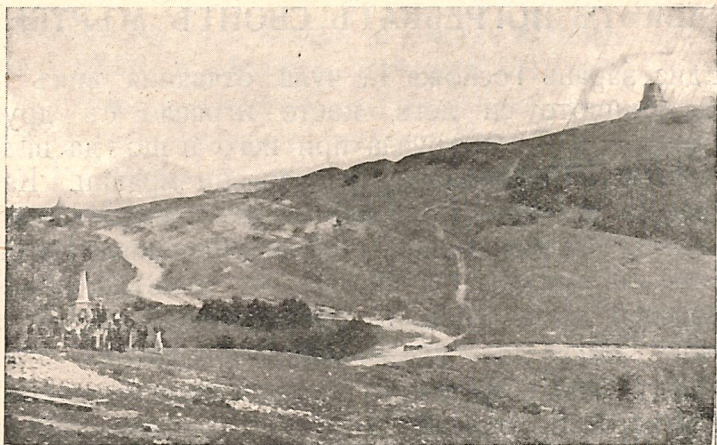

ДО ИСТОРИЧЕСКИТЪ МѢСТА ВЪ БЪЛГАРИЯ

На връхъ Св. Никола

Боятъ на връхъ Св. Никола кипи. Турцитѣ налитатъ.

Но има нѣщо по-страшно отъ него. Това е лѣтната жега. Слънцето пече силно. Изморенитѣ войници примиратъ отъ жажда. Върхътъ е голъ и безводенъ.

Положението е спасено отъ околното българско население. Повече отъ хиляда души българи отъ селата и отъ самия гр. Габрово се втурнали, кой съ конь, кой съ катъръ, кой съ магаренце. Всѣки натоварилъ по две бурета, а въ ржцетѣ си носи и по две стомни. Тѣ разнасятъ вода по позициитѣ. Цѣла седмица, докато траялъ боятъ, тѣ изпълнявали доброволно тази служба подъ огъня на турцитѣ. Много селени и добитѣкъ сж били убити и ранени, но това не ги уплашило — тѣ не спрѣли да разнасятъ студена вода. Войници и опълченци отъ сърдце благодарили на своитѣ спасители, особено раненитѣ, много отъ които биха загинали безъ вода.

Тѣзи доброволци-водоносци се нижели по цѣлия пжтъ задъ позицията въ две редици: едни съ пълни бурета и стомни отивали нагоре, а други слизали надолу къмъ изворитѣ и рѣкичкитѣ да напълнятъ сждоветѣ си и пакъ да се върнатъ.